

GRAN ANGULAR

El tercer sector acudeix a l'ICF per captar fons

La taula d'entitats acordarà línies específiques de finançament amb la banca

ANNA PINTER
BARCELONA

El tercer sector (entitats privades sense afany de lucre que treballen per la inclusió i la cohesió social, especialment amb els col·lectius més vulnerables de la societat) es troben en una situació límit, les administracions els deuen 640 milions d'euros, dels quals el 80% corresponen al conjunt d'administracions públiques catalanes.

L'acumulació del deute està generant fortes tensions de tresoreria a les diverses entitats i els estan condicionant les estructures. De fet, segons una enquesta de la Taula d'Entitats del Tercer Sector de Catalunya, una organització de tercer nivell formada per 32 federacions i agrupacions, el 90% de les entitats manifesten que han hagut d'endarrerir el pagament de nòmines als seus professionals i més de la meitat han fet ajustament en les plantilles. Per tant, les dificultats econòmiques estan posant en perill la viabilitat dels serveis i les activitats que presten les entitats i, per tant, el benestar de les persones més vulnerables

de la societat. Actualment el sector atén 1,7 milions de persones.

I no només són objecte dels efectes de la morositat sinó que, a més tenen, com la majoria, dificultats creixents d'accés al crèdit bancari. Si bé fa uns anys el fet de treballar amb l'administració era una garantia per les entitats financeres, ara és més aviat al contrari.

Per posar un dic de contenció a aquest panorama, la presidenta de la Taula d'Entitats del Tercer Sector, Àngels Guiteras, explica que estan en procés de tancar un conveni amb diverses entitats financeres perquè ofereixin línies de finançament específiques per al tercer sector. "Estem treballant amb l'Institut Català de Finances i Avalis per trobar la fórmula que ens permeti formalitzar el conveni", avança Guiteras, que insisteix que afrontar els problemes de tresoreria que tenen en el sector comença a ser urgent.

L'intermediació per facilitar crèdit a les entitats del tercer sector era, de fet, un dels 50 compromisos que va assumir el govern de Catalunya en un pla de suport al sector que va presentar al mes de

En la imatge el centre Glamparetes de Càritas a Barcelona. ARXIU/ALBERT SALAMÉ

LES XIFRES

640 M €

Él deute de l'Administració

Amb les entitats del tercer sector a Catalunya. El 80% són administracions catalanes.

51%

Ajustaments de plantilles

La meitat de les entitats han retallat personal.

1,7

Milions de persones

El sector atén col·lectius vulnerables amb serveis que l'administració ha externalitzat.

setembre a més de la Taula. I ara com ara és el que es troba en fase més avançada. Altres compromisos per insuflar bombolles d'aire en termes financers han estat fer efectiu el traspàs del 0,7% de l'IRPF per a finalitats socials, una reforma urgent de la llei de mecenatge per tal de facilitar l'arribada de capital privat. De moment, però, només són una voluntat.

A banda dels compromisos del govern i de les iniciatives que està engegant la Taula del Tercer sector en el seu conjunt, les entitats, de manera particular i com a resposta a la morositat, estan buscant finançament alternatiu que els permeti sobreviure. Algunes han recorregut a les microdonacions a través de les seves plataformes en línia, i hi ha altres

iniciatives com la de la Creu Roja, que ha tancat un acord amb A3 per recaptar fons, o bé el cas de l'Escola AFA per a nens i nenes amb discapacitat física, que el dissabte 16 de febrer va omplir pràcticament l'Auditori de Cornellà amb una gala benèfica, organitzada per donar a conèixer les activitats d'aquesta entitat i també per aconseguir ingressos.

La part positiva de tot plegat és que, com informa Guiteras, des de l'entrada en la crisi s'ha multiplicat el nombre de voluntaris i les donacions privades a les entitats del tercer sector: "Moltes persones són conscients de la importància de la supervivència d'un sector com el nostre que dona garanties de cohesió social", explica.

Si regenerem la política recuperarem abans l'economia

OPINIÓ

Oriol Amat

La recuperació de l'activitat econòmica depèn de moltes variables entre les quals cal destacar la necessitat de no retallar més i prendre mesures de reactivació quan abans millor. Però a més, és fonamental restablir la confiança en la classe política, especialment la

corresponent als partits que governen i als principals partits de l'oposició. En aquests moments, aquesta confiança està en el punt més baix des del restabliment de la democràcia. És molt difícil convèncer la ciutadania que cal remar tots junts quan dia si i dia també ens inunden amb notícies escandaloses sobre tota mena de fraus i abusos d'alguns polítics de la majoria de formacions polítiques. I el més complicat és el convenciment que molts fraus quedaran impunes

per la lentitud dels processos judicials, les amnisties i altres problemes. Tampoc hi ajuda la pràctica habitual que consisteix en el fet que quan un partit queda esquitxat per un cas de corrupció, en lloc de prendre-hi mesures ràpides i netejar-lo, opta per la política del ventilador. Acusar els altres partits d'altres fraus per tapar les vergonyes pròpies no soluciona el problema sinó que agreuja més el divorci entre la ciutadania i la classe política. En aquests moments en què s'estan

prenent mesures que comporten sacrificis és clau que hi hagi la màxima complicitat entre els líders polítics i la ciutadania. En cas contrari, augmenta molt la conflictivitat i, per tant, es perjudica encara més l'economia. Aquesta complicitat també podria ajudar-hi molt quan es comencin a prendre mesures de reactivació. Per tant, és imprescindible no retardar més la regeneració a la majoria de partits polítics i fer els canvis que calgui en la legislació i les institucions per impedir que els fraus que s'han produït es repeteixin.

Recentment, s'han publicat dades sobre el que costa la corrupció d'alguns polítics i es parla de massa milions, diners que mai sobren, especialment ara que es retallen aspectes bàsics que afecten parts molt importants de la població. La neteja s'ha de fer per higiene democràtica i refer ponts entre ciutadania i la classe política. Però també és una prioritat per no posar bastons a les rodes de la recuperació de l'economia. Sortirem abans de la crisi si reduïm els nivells de corrupció. Ja fa temps que l'opinió predominant és

que la classe política està molt corrompuda i pensa més en els interessos propis que en els del país. Sobre això, crec que els polítics no són més corruptes que la pròpia societat, hi ha de tot, i també molts polítics honrats i que dediquen els millors anys de la seva vida professional a construir un país que valgui la pena. Però no podem oblidar que si els que són honrats no fan neteja, queden com a còmplices dels corruptes.

**Catedràtic de la UPF,
economista i vicepresident
de l'ACCID**